

Usta moja

GK

U - sta mo - ja uz - di - ži - te k pre - slav - no - mu tije - lu glas
i krv dra - gu pro - sla - vi - te, što je pro - li za sve nas Če - do maj - ke ple - me - ni - te,
ljud - skog ro - da Kralj i spas. A - men.

Dan je svima smrtnicima, Djeva nam ga porodi,
i on prođe sijuć tlima zrnje riječi Božijih,
a na kraju vjericima divan spomen ostavi.

Kad je s braćom večerao, Spas na gozbi posljednjoj,
sav je zakon obdržao on u hrani vazmenoj
i ko hranu tad je dao sama sebe družbi svoj.

Gospod zbori i kruh biva svetim tijelom njegovim,
likom vina krv se skriva, okom toga ne vidim,
ali sama vjera živa kazuje bezazlenim.

Divnoj dakle tajni ovoj klanjajmo se smjerno mi,
stari zakon žrtvi novoj nek se sada ukloni,
vjera duši čovjekovoj nek spoznanje dopuni.

Bogu Ocu, Bogu Sinu hvala s pjesmom radosnom,
slavimo im veličinu, častimo ih dušom svom,
k Duhu Svetom nek se vinu glasi s dikom jednakom. Amen.